

ประวัติการสะกดนิ้วมือ ในประเทศไทย

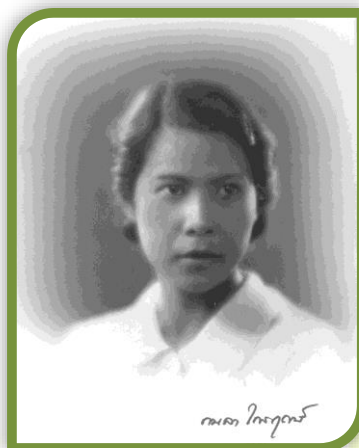
ดร.มลิวัลย์ ธรรมแสง

ประวัติการสะกดนิ้วมือในประเทศไทย

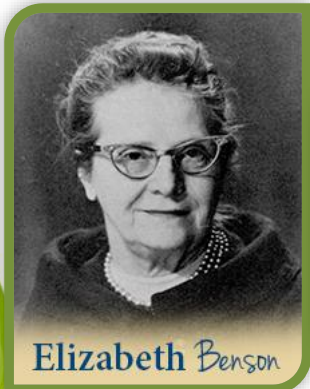
- การสะกดนิ้วมือ (Fingerspelling)
- อักษรสะกดนิ้วมือ (Fingerspelling alphabets)
- การสะกดนิ้วมือไทย (Thai Fingerspelling)

ประดิษฐ์โดย คุณหญิงกมล ไรฤกษ์
ในปี พ.ศ. 2495 โดยมีล่ามภาษามือชาวอเมริกัน
เป็นที่ปรึกษา คือ **Dr. Elizabeth Benson** คณบดี
คณะการศึกษาสำหรับคนหูหนวกแห่งมหาวิทยาลัย
กาลเด็ท มหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์แห่งแรกของ
โลกในสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1952
(พ.ศ. 2495)

คุณหญิงกมล ไรฤกษ์

Dr. Elizabeth Benson (ค.ศ.1904-1972)

ได้วาดเป็นภาพอักษรสะกดนิ้วมือ
ครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2497
โดยบิดาของนายกุลน้อย ทองน้อย
ซึ่งเป็นนักเรียนหูหนวกรุ่นแรก
ที่โรงเรียนวัดโสมนัส (10 ธันวาคม
พ.ศ. 2494) ชื่อ นายวีรกุล ทองน้อย
พ.บางพลี เป็นนักวาดการ์ตูน

ผู้ประดิษฐ์แบบสะกดนิ้วมือไทย

คุณหญิงกมล ไรฤกษ์
ผู้คิดค้นประดิษฐ์แบบสะกดนิ้วมือไทยเป็นคนแรก
เมื่อพ.ศ.๒๕๔๗ โดยใช้แบบสะกด
นิ้วมืออเมริกันเป็นต้นแบบ

THE AMERICAN MANUAL ALPHABET

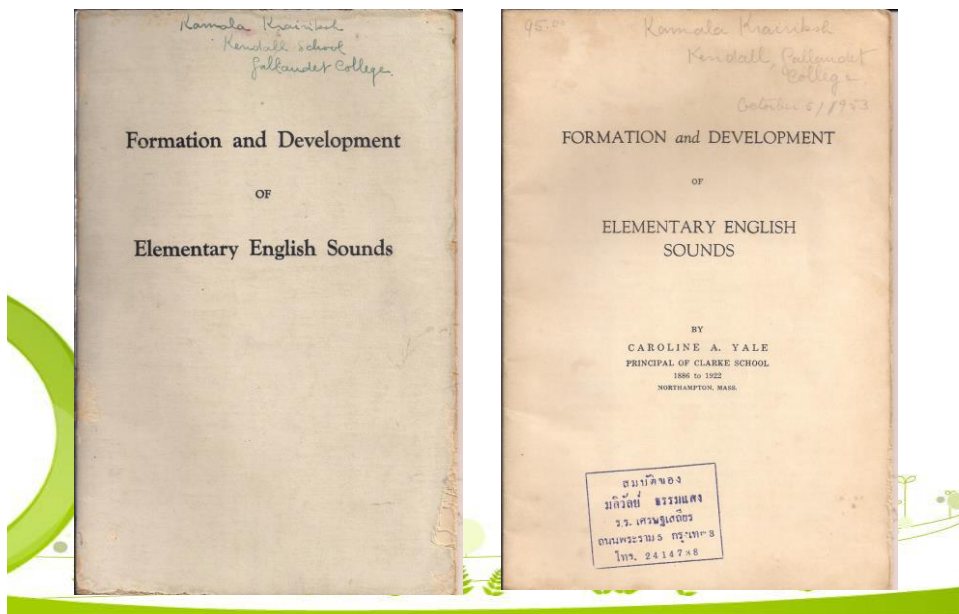
นายวีรกุล ทองน้อย
(พ.บางพลี)
บิดานายกุลน้อย ทองน้อย
ผู้วาดภาพตัวสะกดนิ้วมือ
เป็นครั้งแรกปีพ.ศ.๒๕๔๗

เด็กชายกุลน้อย ทองน้อย
อายุ ๑๔ ปี
ผู้ช่วยวาดตัวสะกด สระ

การประดิษฐ์อักษรการสะกดนิ้วมือไทย
ของ คุณหญิงกมล ไรฤกษ์ ใช้หลักการ
เทียบเสียง ทางด้านสัทศาสตร์ของ
ภาษาอังกฤษและสัทศาสตร์ภาษาไทย
โดยใช้ตัวอักษรภาษามืออเมริกันเป็นหลัก

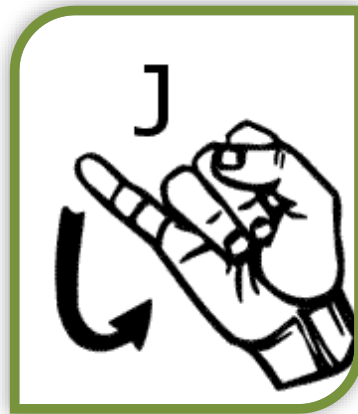
ที่มาของการประดิษฐ์อักษรสะกดด้วยนิ้วมือไทย พ.ศ.2498

โดยใช้ตัวอักษรภาษามืออเมริกันเป็นหลักหากมีเสียงตรงกับอักษรไทยตัวใดก็ให้ใช้ทำอักษรตัวสะกดนิ้วมืออเมริกันตัวนั้นเป็นหลัก เช่น เสียงพยัญชนะ

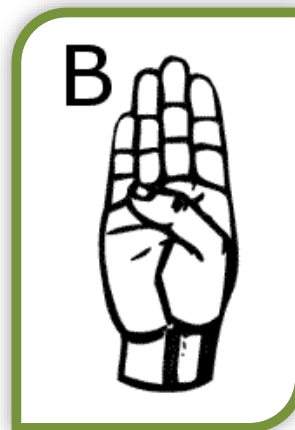
[J] = [จ]

ใช้ท่า

[b] = [บ]

ใช้ท่า

[m] = [ม]

ใช้ท่า

[r] = [ร]

ใช้ท่า

[w] = [ว]

ใช้ท่า

อ [อ]

ใช้ท่า

เสียงสระ

[ee] = [ี] ใช้ทำ e

[ai] = [ไ] ใช้ทำ i

[o] = [โ] ใช้ทำ o

[u] = [ู] ใช้ทำ u

การดัดแปลง และปรับเปลี่ยน

สระที่ไม่มีในภาษาอังกฤษ เช่น

- สระ อี ใช้ทำ e เสียงสั้น คือทำ

- สระ อี ใช้ทำ e กับ o

- สระ อือ ใช้ทำ e กับ u

- สระ โอ ใช้ทำ i

- สระ โอ ใช้ทำ i งอปลายนิ้วลง

การดัดแปลง และปรับเปลี่ยนพยัญชนะ

[t] aspirated

t = [ท] ให้ใช้ทำ th

= [ธ] ให้ใช้ทำ th1

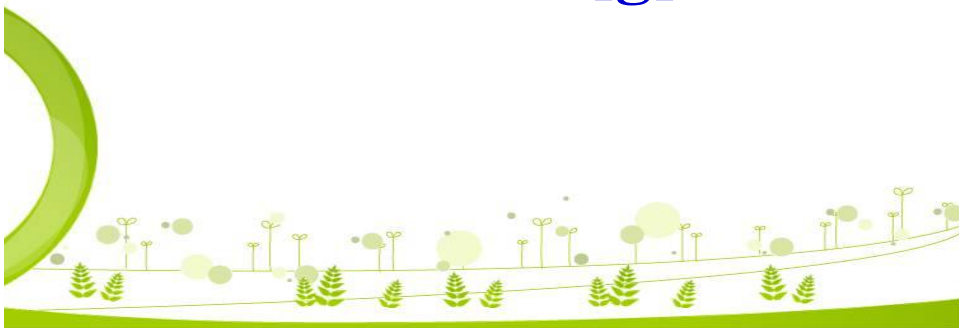
ซึ่งความจริงแล้ว

[ท] = [t] aspirated

ในภาษาไทยอักษรที่ออกเสียง [ท] ท ธ ท ฒ
และ ถ ฐ ทางสัทศาสตร์ถือว่าเป็นเสียงเดียวกัน

ข ค = [k]

ก = [g]

ต ฏ = [ต] ไม่มีเสียงนี้ในภาษาอังกฤษ

ต ฏ ≠ ท ธ ฑ ฒ ฎ [ท]

ป = [ป] ไม่มีเสียงนี้ในภาษาอังกฤษ

[p] unaspirated

ป \neq พ

ดังนั้นคุณหญิงกมลใช้อักษร p1 สำหรับตัว ป

ส่วน พ คุณหญิงกมล ใช้ทำ p

ส่วน ผ พ [พ] = [p] ใช้อักษร p

พยัญชนะไทยที่มีเสียง [พ] = [p] aspirated

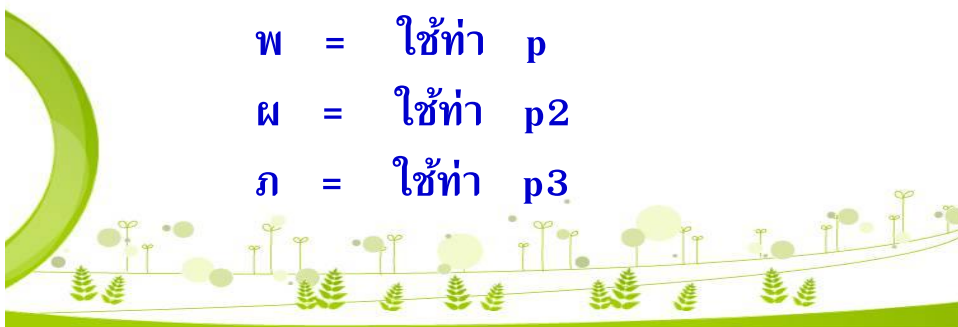
[พ] มี พ ผ ภ

จึงมีการปรับเปลี่ยนเป็น

พ = ใช้ทำ p

ผ = ใช้ทำ p2

ภ = ใช้ทำ p3

[ย] = ใช้ทำ y

ญ [ย] = ใช้ทำ y1

น [น] = ใช้ทำ n

ณ = ใช้ทำ n1

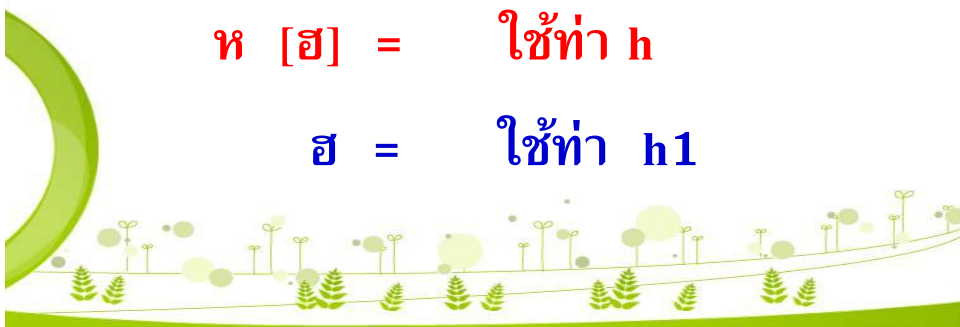

ฟ [ฟ] = ใช้ทำ f

ฝ = ใช้ทำ f1

ห [ฮ] = ใช้ทำ h

ฮ = ใช้ทำ h1

ทำที่เสียงในภาษาไทยมีหลายตัวแต่เสียง
เดียวกัน เช่น

ส [ส] = S แต่อักษรไทยมี

ส = S

ศ = S1

ษ = S2

ซ = S_↓

และคุณหญิงกมลลา ไกรฤกษ์ ได้นำตัวเขียน
(พยัญชนะไทย) บางตัวมารวมไว้ในทำมือกลุ่มนี้อีก เช่น

ถ = ทำ t1

ฐ = ทำ t2

ฒ = ทำ t3

ท = ทำ t4

ฎ = ทำ t5

หลักการสะกด

ใช้หลักการเดียวกันกับการพิมพ์ เช่น

ม้า ต้องสะกด ม ั ่า

กึ่ง ต้องสะกด ก ุ ึ่ง

หลักการอ่าน

